

ការសំភាសន៍របស់សេង ញីប

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍គេ វ៉ែន សារឿន ខ៖ អ្នកដែលអោយគេសំភាសន៍សេង ញីប

ក៖

ចឹងបងជាដំបូងខ្ញុំសុំថ្លែងអំណរគុណដល់បងដែលបានអោយខ្ញុំសំភាសន៍ពីប្រវត្តិរបស់បង ហាសហើយការសំភាសន៍នេះត្រូវបានរៀបចំដោយសកលវិទ្យាល័យដែលនៅសហរដ្ឋអាមេរិចដែលមានឈ្មោះថាBYUដោយសារតែសកលវិទ្យាល័យមានបំណងចង់រក្សាប្រវត្តិរបស់ប្រជាជនខ្មែរទាំងអស់ទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយបានស្គាល់ពីប្រវត្តិដូនតាចឹងហាសបងចាចឹងពេលដែលខ្ញុំសំភាសន៍បងនឹងខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍នឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សកលវិទ្យាល័យដែរមានឈ្មោះថា www.cambodianoralhistories.byu.edu ហាសបងចាចឹងតើបងយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍របស់បងចូលទៅក្នុងវេបសាយដើម្បីពួកខ្ញុំអាចរក្សាទុកជូនបងទេបង

ខ៖ ចាមិនអីទេព្រមតា

ក៖ ចឹងសំរាប់ថ្ងៃខែដែរខ្ញុំបានសំភាសន៍បងគឺនៅថ្ងៃទី04 ខែឧសភា ឆ្នាំ2017បងហើយការសំភាសន៍នេះគឺធ្វើនៅភូមិព្រៃទទឹង ឃុំបាយជំរាម ស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង សំរាប់ខ្ញុំដែលសំភាសន៍បងខ្ញុំមានឈ្មោះថា វ៉ែន សារឿន ចាចឹងបងមានឈ្មោះអីដែលបងឈ្មោះពេញរបស់បងហាស?

ខ៖ ខ្ញុំមានឈ្មោះថា សេង ញីប

ក៖ ចឹងបងមានឈ្មោះហៅក្រៅទេបង?

ខ៖ អត់មានទេ

ក៖ អត់មានសោះម៉ង់ហោសបង?

ខ៖ អត់មានសោះ

ក៖ ចឹងបងបងមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយឆ្នាំនេះ?

ខ៖ ខ្ញុំមានអាយុ38ឆ្នាំហើយ

ក៖ បងដឹងថាបងកើតនៅឆ្នាំអីទេ?

ខ៖ កើតនៅឆ្នាំ1979

ក៖ កើតនៅឆ្នាំ1979ណាបង តើកើតនៅថ្ងៃទីប៉ុន្មានបង?

ខ៖ បើមិនដឹងដឹងតែថ្ងៃច័ន្ទបើមិនដឹងថ្ងៃទីប៉ុន្មាន

ក៖ បងអត់ដឹងកើតនៅថ្ងៃទីប៉ុន្មានខែប៉ុន្មានទេ?

ខ៖ អត់ដឹង

ក៖ ចុះឆ្នាំខ្មែរហោសបង?

ខ៖ ឆ្នាំខ្មែរក៏អត់ដឹងដែរ បើម៉ែហោសអត់ដឹងដែរនឹង

ក៖ ចឹងអ៊ុំអត់ដឹងដែរណាអ៊ុំបើដឹងតែខ្លួនអែងកើតថ្ងៃច័ន្ទ

ក៖ ចុះអាឆ្នាំចរ ឆ្នាំកោ ឆ្នាំជូត ឆ្នាំឆ្លូវអីបងអត់ដឹងទេណា?

ខ៖ អរឆ្នាំនឹងហោសខ្ញុំឆ្នាំមមែ

ក៖ បងឆ្នាំមមែចុះស្រុកកំណើតបងកើតបងកើតនៅណាដែរ?

ខ៖ កើតនៅភូមិស្តៅ ភូមិស្តៅយើងអីណាណាភូមិស្តៅ ស្រុកស្តៅយើង

ក៖ ស្រុកស្តៅនៅជិតប៉ៃលិននឹងមែន

ខ៖ ជិតប៉ៃលិននឹងហើយ

ក៖ បងដឹងថាយុំអីអត់?

ខ៖

អត់ដឹងទេកើតមកតាំងពីតូចនឹងមកគាត់យកចេញមកនឹងបណ្តោយនឹងបើមិនដឹងថាស្រុកស្តៅមិនដឹងទេបើកើតនៅនឹងម៉ែឪប្រាប់ថាកើតនៅនឹង

ក៖ ចុះបងមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរឬបង?

ខ៖ បងប្អូនចំនួន6នាក់

ក៖ បងប្អូនចំនួន6នាក់ទាំងអស់ ហើយបងជាកូនទីប៉ុន្មានដែរឬបង?

ខ៖ ខ្ញុំជាកូនទី១

ក៖ ចឹងបងជាបងគេចុះប្អូនៗរបស់បងគាត់មានឈ្មោះអីគេខ្លះដែលបង?

ខ៖ ប្អូនខ្ញុំឈ្មោះអឿន ឈ្មោះនាង ឈ្មោះណាក់ ក្មេងប្រុសឈ្មោះវី ឈ្មោះពៅ ចាទាំងអស់៦នាក់

ក៖

៦នាក់ចាចុះបងមានចាំសាច់រឿងទេអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយពួកគាត់ជាមួយបងប្អូនបងហាស?

ខ៖

ហ៊ីមានតាក់សត់កំណាស់បងប្អូនខ្ញុំមានតែមុនដំបូងបងទី១មានតែធ្វើខ្ញុំគេចិញ្ចឹមម៉ែឪតាំង ពីតូចតាំងពីក្មេងតាំងពីអាយុ១០ទៅដែកខ្សាច់ប្រវត្តិរឿងដែកខ្សាច់ហាសចេញពីពីដើមនឹងម្តាយ យកបងពីស្រុកស្មៅនឹងមកតាំងពីតូចមកទៅនៅកំពង់ឆ្នាំម្តាយហាសយកទៅនៅកំពង់ ឆ្នាំតែដល់ពេលអាយុដល់៩-១០ឆ្នាំបានមកនៅខេត្តបាត់ដំបងយើងនឹងនេះ

មកនៅស្រុកបាណន់យើងនឹងនេះនៅបទសំរាយយើងបាយដំរាមហោសដល់ពេលនឹងទៅដឹង ក្តីពេញក្តីចេះរកស៊ីចិញ្ចឹមម្តាយបេះម្លោះ

ចេះធ្វើជំរះស្មៅម្លោះគេដើរស៊ីឈ្នួលអោយគេមានប្រវត្តិគេច្រើនហាសហើយចេះដែកខ្សាច់ដែក អីដើម្បីមកចិញ្ចឹមម្តាយចិញ្ចឹមបងប្អូន៥-៦នាក់មានតែបងទេដែលជាបងគេបង្អស់ ដល់ហើយបន្ទាប់មកអាប្អូនដល់អាប្អូននឹងគ្នាចេះអាយុរៀងច្រើនទៅបងអាយុ១៥ឆ្នាំអីទៅប្អូន អាយុ១២ឆ្នាំទៅ១៣ឆ្នាំអីទៅបានជួយធ្វើការជំនួសដៃជំនួសជើងទៅណាស់បានរកលុយបាន ទៅបានទិញអង្ករនឹងបានទិញអីហូបទៅប្រវត្តិមានតែបងប្អូន២នាក់ទេដែលកំសត់កំរតាំង ពីក្មេងមកចេះចិញ្ចឹមម្តាយចេះចិញ្ចឹមអីហោសហើយដល់ពេលដល់បន្ទាប់មកដល់អាឡូវរ ហូតដល់បងមានប្តីមានស្តីៗទៅបានបែកពីម៉ែទៅបានប្អូនៗនឹងជួយចិញ្ចឹមម្តាយទៅបានធ្វើ ផ្ទះបានធ្វើអីនៅនឹងគេបានរុំរស់បាននៅសព្វថ្ងៃចឹងទៅណាស់

ក៖ ចុះបងកាលនៅពីតូចហាសបងចូលចិត្តលេងអីគេខ្លះជាមួយបងប្អូនរបស់បងហាស?

ខ៖

ពីតូចហោសពីតូចមកចូលចិត្តលេងបាយឡឺកបាយឡរលេងជាមួយបងប្អូននឹងទៅមិនដែល លេងជាមួយញាតិជំទៃអីទេ

តែបងប្អូនអែងនឹងជូនទៅវៃគ្នាទៅជូនទៅទះគ្នាទៅវាអាសារមានរឿងជាមួយគ្នាហាសអា

សាមានរឿងជាមួយគ្នាខាងបាយឡើយបាយឡើយនឹងទៅ
សប្បាយផងទៅវែផងទៅទះគ្នាតែបងប្អូននឹង

ក៖ ហើយចុះបងដូចជាបងនៅសព្វថ្ងៃហោសដូចជាបងប្អូនបងនៅណាខ្លះដែរ
ហើយគាត់ធ្វើការនៅណាខ្លះដែរ?

ខ៖

បងប្អូនមើលគេបែកអស់ហើយគេមានប្តីមានប្រពន្ធបែកអស់ហើយហើយនៅតែលីវ៣នាក់
អស់២នាក់នៅលីវតែ២នាក់ទេនៅលីវតែ២នាក់ក្រៅពីនឹងគេមានប្តីមានប្រពន្ធថ្មី៤នាក់ហើយដ
ល់ពេលចឹងទៅគេរកស៊ីដោយខ្លួនគេចឹងទៅបើមីប្អូននោះមួយបន្ទាប់វាបន្ទាប់ទី៣ហោសវារៀ
ងកំសត់ក្រជាងគេគ្នាពិបាកជាងគេនឹងអែងសព្វថ្ងៃហោសកូន២នាក់ហើយវាលំបាកជាងគេ
ដើររកស៊ីទៅដកដំឡូងទៅអីទៅជីវភាពតែប៉ុណ្ណឹងអែង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់បងគាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ ម្តាយខ្ញុំឈ្មោះ អីម ស៊ីម

ក៖ ចុះឪពុកហោសបង?

ខ៖ ឪពុកឈ្មោះ សេង កុសល

ក៖ បងមានដឹងថាពួកគាត់ហោសអ៊ីប្រុសអ៊ីស្រីមានដឹងថាគាត់កើតនៅឆ្នាំណាទេបង?

ខ៖ អត់ដឹងដែរគាត់ប្រាប់ក៏គាត់ភ្លេចដែរមិនដឹងថាគាត់កើតនៅឆ្នាំណាអីឆ្នាំណាទេអត់សួរចាំ

ក៖ ចុះគាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ លោកឪអាយុ៧៨-៧៩ឆ្នាំនេះហើយ

ក៖ ចុះម្តាយវិញ?

ខ៖ ម្តាយអាយុ៦៧ឆ្នាំ

ក៖ ចឹងគាត់បងគ្នា១០ឆ្នាំណាបង

ខ៖ នឹងហើយគាត់បងគ្នា១០ឆ្នាំគាត់បងប្តីប្រពន្ធគ្នា១០ឆ្នាំ

ក៖ ហើយចុះបងដឹងថាពួកគាត់កើតនៅណាអត់?

ខ៖

អត់ដឹងអត់ដែរបានដេញដោលសួរគាត់ផងអត់ដឹងថាប្រវត្តិគាត់កើតនៅណាទោះគាត់ប្រាប់
ក៏ភ្លេចដែរមិនដែរសួរដេញដោលអាជ្ញាប្រវត្តិគាត់លែងតែខ្វល់អាជ្ញាអត់ស៊ីច្រើនជាងក្នុង
គ្រួសារហាសណា

ក៖

ចុះបងដូចជាកាលបងនៅតូចៗហាសបងមានដឹងថាឪពុកម្តាយរបស់បងធ្វើអីគេសំរាប់ចិញ្ចឹម
ជីវិតដែល?

ខ៖

គាត់មើលតាំងពីដឹងថាតូចគាត់ពិបាកគាត់លំបាកលំបិណយ៉ាងម៉េចគាត់លីសែងកាលគាត់
នៅកំពង់ឆ្នាំហាសគាត់លីសែងទៅឃើញត្រីធំៗហាសគាត់លីទាំងខេងៗលីម្តងៗ1ខេងគ្នា3

-

4នាក់ចឹងទៅទៅរត់លូកចឹងទៅដើម្បីចិញ្ចឹមកូនចិញ្ចឹមប្រពន្ធនឹងស្គាល់ប្រវត្តិគាត់គាត់ដើរ
ស៊ីឈ្នួលគេចឹងទៅគាត់ទៅវែកខ្សាច់វែកអីចឹងទៅបេះបន្លែបេះបន្តុកយកទៅលក់អោយគេ
ចឹងទៅធ្វើម៉េចដើម្បីដោះដូរទិញអង្ករទិញអីហូបដើម្បីដោះដូរមកជីវភាពនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារ

រ

ពិបាកណាស់រឿងថាក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់បងពិបាកណាស់បើនិយាយពីរឿងប្រវត្តិទៅវាលំ
បាកច្រើនណាស់ទំរាំបានដល់សព្វថ្ងៃនឹងវាគ្រាន់រាងធ្វើធារចន្តិចទោះកូនទៅវារកបន្តិចទៅចិញ្ចឹម
ម្តាយខ្លះអីខ្លះវាអោយមានវាមិនមានទេវាបានគ្រាន់តែថាវាបានមើលទប់ទល់ហូបៗបាន
ឆ្អែតៗអរគុណហើយបានឆ្អែត

ក៖ ចុះឪពុកម្តាយរបស់បងយ៉ាងម៉េចដែរវាចរឹមួយក៏ស្លុត?

ខ៖

ស្លុតណាស់ស្លុតមិនចេះរករឿងកូនចៅទេកូនចៅចង់ធ្វើអីក៏ធ្វើទៅអោយតែកូនរកបានកុំអោយ
តែកូនដើរឆក់ដើរភ្លន់គេគាត់ប្រដៅចឹងកុំអោយកូនដើររកស៊ីលូចគេបើកូនរកស៊ីដើរធ្វើក
ម្នាក់រករឹករកស៊ីធម្មតាគាត់ប្រដៅចឹងបើបង្កាប់អោយដើររកស៊ីលូចគេលូចអីគាត់មិនអោយ
ធ្វើអញ្ចឹងទេគាត់កាចអាកន្លែងនឹងតិចហើយ

ក៖

ចុះបងសាច់រឿងណាកគាត់បងមានចាំសាច់រឿងពួកគាត់ទេអនុស្សាវរីយ៍ចឹងហាសណាស់?

ខ៖

រឿងអនុស្សាវរីយ៍នឹងគាត់បងនឹងគាត់នឹងតាមនិយាយទៅតាំងពីបងបានប្តឹងកិច្ចការកូនទាំង 4 នាក់ប្តឹងគេយកប្រពន្ធឡើងទៅហើយក៏លែងលះគ្នាទៅហើយក៏ចិញ្ចឹមកូនទាំង 4 នាក់ហើយដល់ពេលនឹងទៅម៉ែឪនឹងអែងជួយចិញ្ចឹមកូនចិញ្ចឹមចៅអីទៅបងប្អូននឹងជួយមើលជួយអីទៅកើតកូនភ្លោះនេះអែងភ្លោះទាំងពីរនឹងនេះភ្លោះទាំងពីរនឹងវេទនាណាបានអង្គការគេជួយផងម៉ែឪគាត់ជួយជ្រោងផងជួយចិញ្ចឹមជួយអីនឹងប្រវត្តិសុំទឹកដោះគោខាងអង្គការគេជួយហាសជួយបានអោយរស់រហូតទាល់តែបានសព្វថ្ងៃនឹងហើយគាត់កាលណាឃើងអត់កាលកើតកំណើតវានឹងជំនាន់នឹងវាអត់ពេលនឹងវាអត់ដល់ពេលកើតវាមកកូនភ្លោះចឹងទៅបានបងប្អូននឹងអែងបានជួយចិញ្ចឹមជួយអីទៅខ្ញុំដើររកស៊ីទៅស្រុកគេនៅក្រៅចឹងទៅបានធ្វើការបន្តិចមកក៏ចិញ្ចឹមកូន 4 នាក់ទៀតទៅរហូតដល់កូនធំ

ក៖

ចុះម្តាយឪពុករបស់បងគាត់មានធ្លាប់និយាយរឿងប្រវត្តិពួកគាត់កាលនៅក្មេងៗប្រាប់បងពីប្រវត្តិជូរចត់អីគេខ្លះទៅបង?

ខ៖

ធ្លាប់លឺគាត់ប្រាប់ដែលថាពីជំនាន់គាត់នឹងវេទនាណាអត់បាយអត់ទឹកគេរកបាញ់ចោលគេរកសំលាប់គាត់ព្រោះគាត់តស៊ូនឹងធ្វើទាហ៊ានហាសឪពុកធ្វើទាហ៊ានដល់ពេលនឹងទៅគេរកគាត់គេរកបាញ់គាត់ចោលទៅធ្វើទាហ៊ានតស៊ូចេះតែរត់គេចៗទៅរហូតមករស់នៅដល់សព្វថ្ងៃនឹងទៅហើយគាត់ថាជូនកាលអត់បាយអត់ទឹកប្រាំពីរយប់ប្រាំពីរថ្ងៃហោសដោយសារទៅសមរក្សមិត្តភាពទៅឈ្នាំងនឹងគេទៅអត់បាយអត់ទឹកទៅចឹងអែងមានតែប៉ុណ្ណឹងគាត់និយាយរឿងប្រវត្តិចឹងអែងបើរឿងបងគាត់មិនដែលនិយាយប្រាប់ទេគាត់និយាយចឹងគាត់និយាយតែប្រវត្តិគាត់ធ្វើទាហ៊ានមកតស៊ូមកយូរហាសតាំងពីសម័យថាសុនណុលម៉ែសនៅសម័យសុនណុលគាត់គាត់និយាយតាំងពីសម័យសុនណុលនឹងថាបិះដាច់បិះរស់ហើយតស៊ូប្រវត្តិគាត់លឺគាត់និយាយចឹងហាសបើកុហកក៏កុហកតាមគាត់ដែលពៅថាប្រាកដថាបាននាមិនជឿគាត់ក៏ថាបានព្រោះថានៅសម័យគាត់ម៉ាសាវីគាត់នៅសល់តែគាត់នឹងអែងនឹងហើយសល់តែគាត់នឹងគាត់ចេះតស៊ូរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ

ក៖ ចុះបងមានចាំឈ្មោះជីដូនជីតារបស់បងទេខាងម្តាយហាសបង?

ខ៖

ខាងម្តាយស្គាល់យាយអត់ស្គាល់តាទេព្រោះកើតអត់ទាន់ទេបើយាយស្គាល់គាត់ឈ្មោះយាយសៀន

ក៖ ចុះតាបងស្គាល់ឈ្មោះអីទេ?

ខ៖ ថាតាអត់ស្គាល់ទេ

ក៖ ចុះខាងឪពុកហោសបង?

ខ៖ ខាងឪពុកស្គាល់យាយ អត់ស្គាល់តាទេ

ក៖ ស្គាល់តែយាយដែរអត់ស្គាល់តាចុះយាយឈ្មោះអីគេបង?

ខ៖

គាត់ឈ្មោះយាយអីទេនេះអើយាយម៉ែខាងឪពុកហោសឈ្មោះយាយចូនស្គាល់តែខាងយាយនឹងអែងខាងឪពុក

ក៖

ចុះអ៊ុំមានប្រាប់ប្រវត្តិពីលោកយាយថាម៉ែចអីម៉ែចមកកាន់បងទេថាពួកគាត់មានជីវិតស្វីម៉ែចខ្លះអីខ្លួនម៉ែចចឹងហោសណាស់?

ខ៖

អត់ដែរលីគាត់និយាយអីផងព្រោះយាយនឹងលីថាទើបតែប្តីគាត់ធ្វើបាបណាស់បានតែឪពុកនឹងឪពុកបងចិញ្ចឹមគាត់ទៅណាស់ចិញ្ចឹមបងប្អូនរហូតលីគាត់និយាយនឹងហើយចិញ្ចឹមបងប្អូនរហូតដល់គាត់មានប្រពន្ធហើយពេលមានប្រពន្ធហើយនៅតែចិញ្ចឹមរហូតហើយចិញ្ចឹមម្តាយទៀតព្រោះម្តាយនឹងមេម៉ាយចិញ្ចឹមកូនចិញ្ចឹមប្អូនរហូតនឹងហើយគាត់នឹងបងគេដល់ហើយមាននរណាចិញ្ចឹមមានតែគាត់នឹងជាអ្នកចិញ្ចឹមនឹងអែងបងប្អូនទៅ

ក៖ ចុះក្រុមគ្រួសាររបស់បងរស់នៅខែនេះយូរនៅបង?

ខ៖ នៅឡើងជាង30ឆ្នាំហើយ

ក៖ រស់នៅជាង30ឆ្នាំ

ខ៖

ព្រោះមើលនៅនេះមើលកាលមកថាអាយុជាង10ឆ្នាំចុះអាឡូអាឡូឡើង37ឆ្នាំហើយវាមិន
ដល់30ឆ្នាំទេវាខ្លាំង20ឆ្នាំជាងផ្លាយអីនឹង20ឆ្នាំផ្លាយហើយតាំងពីនៅក្មេង

ក៖ ចុះបងមានបងប្អូនណាដែលគាត់បានរស់នៅក្រៅពីប្រទេសខ្មែរទេបង?

ខ៖ អត់មានផងអត់មានសោះ

ក៖ ចុះស្វាមីរបស់បងគាត់ឈ្មោះអីដែលបង?

ខ៖ ស្វាមីឪអាទេវាហែសឈ្មោះក្រា

ក៖ បងមានចាំថាបងបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយគាត់នៅឆ្នាំណាដែរបង?

ខ៖ នៅឆ្នាំ1994គឺឆ្នាំ1994

ក៖ ឆ្នាំ1994?

ខ៖ ឆ្នាំ1994យើងនេះយូរហើយវា20ផ្លាយឆ្នាំជាងហើយវា23-24ឆ្នាំហើយ

ក៖ បងរៀបការោយចិត្តអែងរឺឪពុកម្តាយជាអ្នកផ្សំផ្គុំអោយបង?

ខ៖ ម៉ែឪជាអ្នកផ្សំផ្គុំអោយ

ក៖ ចាមានថ្ងៃជំនួនទេ?

ខ៖ មានម៉ែជំនួនកាលនឹងម៉ានដែលម៉ែ?មានមាស1ជី

ក៖ មាស1ជីកាលណាងថ្ងៃហាសណាបង

ខ៖ ថ្ងៃកាលណាមាស1ជីយកមាន់ យកទា

យកជ្រូកកាលធ្វើនឹងដូចជា15តុវាភ្លេចដែរនឹងហាសវាយូរហើយនឹង

ក៖

ចុះអាចប្រាប់ពីស្វាមីបងថាបានជួបនៅណាដែរហើយជួបពេលណាហេតុអ្វីបានជាស្រលា
ញ់គ្នាចឹងហាសណាស់បង?

ខ៖ អរជួបនៅបទសាលាយើងនឹង

ក៖ ជួបនៅនោះវិញណោះបង?

ខ៖ ជួបនៅណោះតែពេលបានមករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មករៀបនៅព្រៃទីងយើងនេះ

ក៖ ហើយបងចេះអាននឹងចេះសរសេរអក្សរខ្មែរបានល្អប៉ុន្មានដែរឬ?

ខ៖ អរខ្ញុំអត់ចេះទេ

ក៖ អត់បានរៀនទេណ

ខ៖

អត់បានរៀនទេកាលណាឯហាត់ផងចេះទាន់អាគរត់មិនសូវថាចង់រៀនសាលាកាលម្នាក់នឹងហាសគិតតែការងារព្រោះតែគិតថាជីវភាពយើងវាអត់ពេកហាសគិតតែរកការងារធ្វើសំរាប់ចិញ្ចឹមម៉ែចិញ្ចឹមឪហើយចិញ្ចឹមបងចិញ្ចឹមប្អូនអីចឹងហាសហើយមានណាធំមានតែបងនឹងហើយធំជាងគេ

ក៖ ចុះបងមានចេះនិយាយភាសាអីផ្សេងក្រៅពីភាសាខ្មែរទេបងដូចជាភាសាថៃ ភាសាចិន ភាសាជប៉ុនអីទេបង?

ខ៖ អត់ចេះទេអត់ចេះ

ក៖ ចុះបងមានមិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលទេ?

ខ៖ អត់ទេអត់ដែលមានទេអត់មានទេ

ក៖ ចុះបងធ្លាប់ធ្វើស្រែទេ?

ខ៖ អរអត់

ក៖ ចុះធ្វើចំការអត់មានដែល?

ខ៖ ធ្វើចំការអីអត់មានសោះ

ក៖ ចុះបងមានធ្លាប់ធ្វើមិខរបរអាជីវកម្មបែបលក្ខណៈគ្រួសារអីទេបង ដូចជាចិញ្ចឹមមាន់ ចិញ្ចឹមទារីប្រកបមិខរបរលក់ដូរអីទេបង?

ខ៖ មានចិញ្ចឹមទាមទាន់មិនសូវបានចិញ្ចឹមទេព្រោះលែងតែដើររកស៊ីសំណង់មាន ធ្វើការសំណង់ធ្វើខ្ញុំគេចឹងទៅណាស់ដើរមករស់ធ្វើជីវភាពមួយពេល ទៅពីរពេលយើងដើររកទៅមួយខែ20-30ម៉ឺនពេលខ្លះ20ម៉ឺន

ក៖ ចុះនៅក្នុងជីវិតរបស់បងបងធ្លាប់ធ្វើការអីគេខ្លះដែរឬបង?

ខ៖

គ្មានបានថាធ្វើការក្នុងផ្ទះនៅឆ្នាំជាមួយគេធ្វើការឆ្នាំហាសទៅធ្វើការជាមួយគេទៅ2ឆ្នាំទៅម កផ្ទះមកផ្ទះម្តងទៅធ្វើការឆ្នាំ

ក៖ ចឹង2ឆ្នាំមកផ្ទះម្តងណោះបង

ហើយបងតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់អាឡូវហាសបងតើជីវិតរបស់បងមានការផ្លាស់ប្តូរអីខ្លះប ង?

ខ៖

សព្វថ្ងៃផ្លាស់ប្តូរព្រោះបងនៅជាមួយគេទៅដូចជាគេអាណិតស្រណោះបងអីចឹងទៅយើងរ កលុយបានចឹងទៅគេណិតស្រណោះគេជួយអោយយើងខ្លះទៅគេបានជីវភាពធូធារតាក់តិ ចហើយមិនដូចលើកមុនទេ បើថាយើងដូចលើកមុនអានឹងបានវេទនាមេនទែនសព្វថ្ងៃធូធារទៅដល់ពេលកូនធំទៅបាន ជួយខ្លះអីខ្លះទៅមិនអោយម្តាយពិបាក

ក៖ ចុះបងចូលចិត្តពិសារម្ហូបអីគេខ្លះដែរឬបង?

ខ៖ ហាខ្ញុំហោស

អើរ.....នៅស្រុកខ្មែរយើងនឹងមានស្តីទេស្សារស្តុំបុកអំបិលម្ទេសសាច់ជ្រូកសាច់អីតែប៉ុណ្ណី ងអែង សាច់មាន់យើងនឹងអែង

ក៖

ចាហើយបងចូលចិត្តលេងល្បែងកំសាន្តប្រជាប្រិយអីគេខ្លះដែរឬបងដូចជាល្បែងចោលឈ្នង លេងបោះអង្កញ ទាញព្រាត់ លេងអីផ្សេងៗហាសបង?

ខ៖ ខ្ញុំហោសខ្ញុំចូលចិត្តលេងបោះឈ្នង រាំរាំ

រាំអីចង់ចំណូលអីជាការសប្បាយនឹងគេទៅរាំរាំដូចជាស្រីខ្មែរយើងហាសស្រីខ្មែរយើងមា នអីសប្បាយជាងគេមានតែរាំរាំនឹងអែងហើយមានបោះឈ្នង

បោះអង្គព្រឹទ្ធនាមត្រាត់យើងដូចអញ្ចឹងអែងខ្មែរយើងមានអីមានតែអញ្ចឹងអែងជាការសប្បាយ

ក៖

ហើយបងមានចងចាំបទចម្រៀងកាលពីមុនណាដែរវាបានច្រៀងរឺមួយរៀនច្រៀងអត់បង?

ខ៖ អី.....អត់ចេះច្រៀងសោះ

ក៖ អត់សោះម៉ងហោសបង?

ខ៖ អី.....មិនដែរចេះច្រៀងទេ

ក៖ ចុះបងប្អូនលបងរឺក៏បងមានចេះលេងឧបករណ៍ដង្រ្កីអីទេ?

ខ៖ អត់អត់ៗអត់សោះម៉ង

ក៖

ចុះបងផ្ទះរបស់បងមានលក្ខណៈម៉េចដែរវាបានតូចរហូតដល់អាឡូវហាសដូចជាផ្លាស់ប្តូរអីគេខ្លះហាស?

ខ៖

អូសព្រៃកាលពីលើកមុនយើងផ្ទះស្បូវតែរាបអាសិតែអាឡូវនឹងបានស័ង្កសីហើយហើយមានលើអីហើយថាជីវភាពយើងវាដូចថាគ្រាន់ជាងមុនហាសវាធ្លាវាជាងមុនមិនដូចមុនទេរនាបអាសិតផ្ទះប្រប់ស្បូវដើរទៅលោះតែអាឡូវដើរទៅមានក្តារមានអីទៅហើយប្រប់ដំបូលស័ង្កសីតែប៉ុណ្ណឹងអែង

ក៖ ចុះបានសាងសង់ផ្ទះនឹងដោយខ្លួនអែងរឺមួយបានធ្វើផ្ទះនឹងទេ?

ខ៖

សាងសង់ខ្លួនអែងដើរយើងទៅស៊ីល្អមួយគេទៅការឆ្នាំមកយើងបានលុយទៅហើយជួលគេយកមកធ្វើមក យើងទិញគ្រឿងឈើយកមកធ្វើទៅ

ក៖ ចុះបងមានជំនាញអីដែរវាចេះមកពីឪពុកម្តាយរបស់ទេ?

ខ៖

គ្មានជំនាញអីផងមានតែជំនាញដូចថាការយើងរកស៊ីតែប៉ុណ្ណឹងអែងថាយើងរកដើររកស៊ីស៊ី

ឈ្នួលគេតែប៉ុណ្ណឹងអែងដូចជាគ្មានជំនាញអីផងដូចថាវាចង់ធ្វើរឺចង់លក់ដូរអីដូចជាយើងគ្មានជំនាញអីផងយើងគ្មានលុយគ្មានកាក់ហាសនឹងអែងយើងចង់លក់ជីវភាពអីយើងមិនមានដូចគេហាស

ក៖

ចុះបងអាចប្រាប់ពីពេលដែរបងលំបាកក្នុងជីវិតរបស់បងបានទេដូចជាពេលណាហើយមានរឿងអីខ្លះដែរបងគិតថាបងពិបាកហាសណា?

ខ៖

ជូនកាលទៅពិបាកដែរជូនកាលទៅយើងថាយើងធ្វេសស្រមៃហាសថាយើងធ្វេសមានផ្ទះមានអីនៅដូចថាវាគ្រាន់ជាងមុនហាស
ជូនកាលទៅថ្ងៃណាទៅដាច់ច្រក់ទៅរកតែបាយហូបមិនបានដែរនឹងហាសពេលខ្លះរកតែលុយ100រៀលជាបកាប៉ារមិនបានដែរមិនហាសព្រោះយើងអត់ធ្វើការ
ជូនកាលទៅយើងសំរាកការងារសំណង់ទៅដូចជាគេសំរាកអីចឹងទៅគេអស់ការងារទៅយើងដាច់លុយដាច់កាក់ដែរនឹងជីវភាពយើងពិបាកចិត្តតែប៉ុណ្ណឹងអែងពិបាកចិត្តតែអត់ធ្វើម៉េចអោយតែយើងបើយើងសប្បាយចិត្តអោយតែយើងមានអង្ករមានបាយម្ហូបយើងសប្បាយចិត្តហើយណាស់បើយើងមានតែផ្ទះហើយមិនទាន់មានដូចថាមិនមានអីធ្វើនឹងគេលុយក៏អត់ចាយបាយក៏អត់ហូបនៅតែគិតចឹងអែងការពិបាក នៅតែពិបាកចញ្ចឹងអែង

ក៖

ចុះពេលណាបើសិនជាបងជួបការលំបាកទាំងអស់នឹងហាសតើបងធ្វើម៉េចដើម្បីឈ្នះការលំបាកដែរបងបានជួបហាស

ខ៖

បងចង់ឈ្នះដែរនឹងហាសថាធ្វើម៉េចកុំអោយលំបាកដូចមុនចឹងហាសយើងត្រូវតស៊ូយើងត្រូវរលស្អីក៏យើងធ្វើដែរ ចាយើងមានការងារអីនៅកន្លែងក៏ដោយក៏យើងនៅតែធ្វើដែរ

ក៖

ហើយចុះពេលណាដែរបងគិតថាជាការពិសោធន៍ក្នុងជីវិតរបស់បងធ្វើអោយបងសប្បាយហាស?

ខ៖

មិនដឹងថាសប្បាយផងបើសប្បាយមានតែកូនរកលុយបានទៅកូនអោយលុយចាយទៅអីនី

ឯមកអានឹងចេះតែសប្បាយអីបន្តិចមកអានឹងចេះតែសប្បាយហើយសប្បាយចិត្តទៅគិតបារម្ភពីកូនទៅរកស៊ីនៅស្រុកគេទៅ

ក៖

ចុះពេលដែរកាលបងនៅពីកូនក្មេងហាសបងធ្លាប់គិតថាបងចង់ធ្វើអីគេនៅពេលដែរវង់ធំឡើងទេ?

ខ៖

គ្មានថាគិតចង់ធ្វើអីផងម៉ែឪកំពុងតែអត់ចេះមិនដឹងថាចង់ធ្វើអីធ្វើម៉េចថាអោយតែបានលុយមកទុកទិញអង្ករអោយតែជីវភាពយើងគ្រប់គ្រាន់ទៅអាណ្តឹងវាសប្បាយហើយ

ក៖

ចុះបើបងចង់ផ្តាំអីមួយទៅកូនៗនឹងចៅៗរបស់បងហាសតើបងនឹងប្រាប់អីគេខ្លះទៅកាន់ពួកគាត់ហាសបង?

ខ៖

ប្រាប់កូនៗនឹងអែងថាកូនកុំអោយអត់ឃ្លានអីធ្លាប់ឃើញម្តាយពិបាកពីដើមមកហើយអោយកូននឹងខំរកខំបានមានលុយមានកាក់កុំអោយជីវភាពយើងអត់ដូចមុនធ្លាប់យើងអត់ហើយហើយកូនហោដឹងគេធ្វើតាមយើងអត់យើងមិនដឹងទេយើងមិនដឹងដែរនឹងហាសព្រោះយើងចិត្ត

ចិត្តយើងផ្សេងចិត្តគេផ្សេងហើយចិត្តគេថាខំបើយើងមិនខំក៏យើងមិនដឹងធ្វើម៉េចធ្វើម៉េចគេព្រោះថាម្តាយបង្កើតយើងមកគេព្រោះម្តាយបានកើតមកតែពីតូចយើងប្រាប់គេអោយខំតែបើគេមិនរឺខំមិនដឹងធ្វើម៉េចបើប្រាបើគេហើយបានតែនិយាយតាក់ទិចទៅប្រាប់ទៅកូនប្រដៅថាខំទៅកូនបើនិយាយប្រាប់កូនទៅកូនម៉ែអត់មានកូនខំរកខំអីចឹងដើម្បីទុកទល់ជីវភាពរបស់ខ្លួនយើងមានផ្តាំកូនទៅចញ្ជឹងអែង

ក៖

ចឹងបងសំរាប់ខ្ញុំខ្ញុំអរគុណបងច្រើនសំរាប់ពីការភាក្សាហើយនឹងផ្តល់ពីប្រវត្តិរបស់បងសំរាប់អោយពួកខ្ញុំចឹងហាសណាស់បងចាចឹងអរគុណច្រើនបង ។ ។ ។